

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Central, judecător: (A. Arhip)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău judecători: (I. Cotruță, L. Pruteanu, M. Guzun)

Î N C H E I E R E

08 august 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Victor Burduh
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului declarat de Inspectoratul General al Poliției,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Tatiana Cojocari împotriva Inspectoratului General al Poliției cu privire la contestarea refuzului, obligarea calculării și achitării indemnizației pentru creșterea copilului,

împotriva deciziei din 05 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de Inspectoratul General al Poliției și s-a menținut hotărârea din 11 mai 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a t ă :

La 06 martie 2017, Tatiana Cojocari, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției cu privire la contestarea refuzului, obligarea calculării și achitării indemnizației pentru creșterea copilului.

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamanta Tatiana Cojocari a indicat că, la data de 05 septembrie 2014, s-a căsătorit cu Vitalie Cojocari, fapt confirmat prin certificatul de căsătorie cu seria CS-V nr. XXXXXXXXX, eliberat de Primăria satul Hrușova, raionul Criuleni.

Reclamanta Tatiana Cojocari, a invocat că, la 29 august 2016, s-a născut copilul lor, Camelia Cojocari, fapt confirmat prin certificatul de naștere seria NA-VI nr. 2XXXXXXX, eliberat de Oficiul Stării Civile Criuleni.

Reclamanta Tatiana Cojocari, a menționat că, nu este angajată în câmpul muncii, însă soțul ei, este angajat în bază de contract, în cadrul Ministerului Afacerilor Interne din anul 2007, iar în prezent activează în funcția de inspector inferior - șofer al Batalionului de Reacționare Operativă al Direcției Poliție mun. Chișinău.

Reclamanta Tatiana Cojocari, a indicat că, în conformitate cu prevederile art. art. 16, 18 din Legea nr. 289 din 22 iulie 2004 cu privire la indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale, la 20 ianuarie 2017, s-a adresat cu cerere către Inspectoratul General al Poliției, prin care a solicitat

calcularea și plata indemnizației lunare pentru creșterea/îngrijirea copilului Camelia Cojocari până la vârsta de 3 ani.

Reclamanta Tatiana Cojocari, a relatat că, la 09 februarie 2017, a recepționat prin intermediul poștei răspunsul șefului Inspectoratului General al Poliției nr. 34/5-C-11/17 din 06 februarie 2017 la cererea înaintată, prin care s-a refuzat în soluționarea cererii sale, din cauza lipsei unui temei legal.

Reclamanta Tatiana Cojocari, consideră că, prin refuzul Inspectoratului General al Poliției a fost încălcat dreptul său de a beneficia de indemnizația pentru creșterea copilului, care este prevăzut de o serie de acte legislative și normative. Astfel, soțul său Vitalie Cojocari, în perioada august 2015 - iulie 2016, a realizat un venit de 71 935, 99 lei, fapt ce presupune un venit mediu lunar de 5 994, 66 lei. Reclamanta Tatiana Cojocari consideră că, Inspectoratul General al Poliției urmează să-i achite indemnizația pentru creșterea copilului în cuantum de 30 % din venitul realizat.

Reclamanta Cojocari Tatiana, își întemeiază pretențiile în baza prevederilor art. art. 47 alin. (1) din Constituția Republicii Moldova, art. 5, alin. (1), lit. f), art. 18, art. 27, art. 330 alin. (2), art. art. 330, 331, art. 332 Codul Muncii, art. 5 și art. 34 al Legii cu privire la poliție, Legea Contenciosului administrativ.

Reclamanta Tatiana Cojocari, a solicitat recunoașterea ilegalității răspunsului Inspectoratului General al Poliției nr. 34/5-C-1 1/17 din 06 februarie 2017, obligarea pârâtului Inspectoratului General al Poliției să calculeze și să-i achite Tatianeii Cojocari indemnizația lunară pentru creșterea copilului Camelia Cojocari, în mărime de 30 % din venitul mediu lunar, realizat de către soțul Vitalie Cojocari, pe parcursul a 3 ani de la nașterea copilului Camelia Cojocari, precum și încasarea din contul Inspectoratului General al Poliției în beneficiul Tatianeii Cojocari a cheltuielilor de asistență juridică.

Prin hotărârea din 11 mai 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Tatiana Cojocari împotriva Inspectoratului General al Poliției cu privire la contestarea actului administrativ și compensarea cheltuielilor de judecată, s-a recunoscut ca fiind ilegal răspunsul Inspectoratului General al Poliției nr. 34/5-C-11/17 din 06 februarie 2017, s-a obligat Inspectoratul General al Poliției să calculeze și să-i achite Tatianeii Cojocari, indemnizația lunară pentru creșterea copilului Camelia Cojocari, în mărime de 30 % din venitul mediu lunar, realizat de către soțul Vitalie Cojocari, pe parcursul a 3 ani de la nașterea copilului Camelia Cojocari, s-a încasat din contul Inspectoratului General al Poliției în beneficiul Tatianeii Cojocari suma de 2000 lei, cu titlul de compensare a cheltuielilor de asistență juridică, în rest acțiunea s-a respins.

Prin decizia din 05 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Inspectoratul General al Poliției și s-a menținut hotărârea din 11 mai 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Tatiana Cojocari împotriva Inspectoratului General al Poliției cu privire la contestarea refuzului, obligarea calculării și achitării indemnizației pentru creșterea copilului.

La 24 mai 2018, Inspectoratul General al Poliției a declarat recurs împotriva deciziei din 05 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe,

cu emiterea unei noi decizii, prin care cererea de chemare în judecată depusă de Tatiana Cojocari să fie respinsă ca fiind neîntemeiată.

În motivarea cererii de recurs recurentul Inspectoratul General al Poliției, a indicat că, nu este de acord cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, le consideră neîntemeiate, deoarece nu s-a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și nu s-au constatat circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, instanța a interpretat în mod eronat legea.

Recurentul Inspectoratul General al Poliției, a invocat că, instanța de apel nu a verificat circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, nu au apreciat probele din dosar și probele prezentate suplimentar, în instanța de apel de către apelant.

Recurentul Inspectoratul General al Poliției, a menționat că, instanța de apel a interpretat eronat normele de drept material, a elucidat și a dat apreciere numai argumentelor, expuse de către Tatiana Cojocari.

Recurentul Inspectoratul General al Poliției, a indicat că în conformitate cu prevederile art. 124 alin. (1) și (2) Codul muncii, femeilor salariate și ucenicilor, precum și soțiilor aflate la întreținerea salariaților, li se acordă un concediu de maternitate ce include concediul prenatal cu o durată de 70 de zile calendaristice (în cazul sarcinilor cu 3 și mai mulți feți – 112 zile calendaristice) și concediul postnatal cu o durată de 56 de zile calendaristice (în cazul nașterilor complicate sau nașterii a doi sau mai mulți copii – 70 de zile calendaristice), plătindu-li-se pentru această perioadă indemnizații în modul prevăzut la art. 123 alin. (2). În baza unei cereri scrise, persoanelor indicate la alin. (1), după expirarea concediului de maternitate, li se acordă un concediu parțial plătit pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani, cu achitarea indemnizației din bugetul asigurărilor sociale de stat.

Recurentul Inspectoratul General al Poliției, a menționat că, instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material și anume prevederile art. 37 alin. (4) al Legii nr. 320 din 27 decembrie 2012 cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului, potrivit căreia concediul de maternitate și concediul pentru îngrijirea copilului se acordă polițistului conform dispozițiilor generale. Baza de calcul a indemnizațiilor de maternitate, a indemnizației pentru creșterea copilului și a indemnizației pentru îngrijirea copilului bolnav o constituie venitul mediu lunar realizat de către polițist în ultimele 6 luni calendaristice anterioare lunii în care s-a produs evenimentul. Baza de calcul a indemnizației de maternitate acordate soției aflate la întreținerea polițistului o constituie venitul mediu lunar al polițistului. Indemnizațiile se plătesc la locul de serviciu al polițistului, din bugetul de stat.

Recurentul Inspectoratul General al Poliției, a invocat că, stagiul de cotizare constituie perioadele, în care persoana a plătit contribuții în mărimile stabilite, la bugetul asigurărilor de stat, iar intimata Tatiana Cojocari nu este angajată în câmpul muncii și nu a plătit contribuții de asigurări sociale.

Recurentul Inspectoratul General al Poliției, a menționat că, soția care se află la întreținerea soțului, beneficiază doar de indemnizația de maternitate, dar nu și de dreptul la indemnizație pentru creșterea copilului până la vârsta de 3 ani.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei

integrale, dacă legea nu prevede altfel.

După cum denotă materialele cauzei, copia deciziei motivate din 05 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost expediată participanților la proces la data de 03 aprilie 2018, prin scrisoarea de expediere numărul 4827-3 (f. d. 79), fiind recepționată la 23 aprilie 2018, fapt indicat expres în cerere de recurs de către recurent.

În aceste circumstanțe, instanța de recurs precizează că recursul, a fost declarat de Inspectoratul General al Poliției, la 24 mai 2018, cu respectarea termenului prevăzut la art. 434 Cod de procedură civilă.

La 18 iunie 2018, în adresa intimă Tatiana Cojocari, a fost expediată copia recursului declarat de Inspectoratul General al Poliției, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

La 23 iunie 2018, Tatiana Cojocari, a depus referință, prin care a solicitat respingerea recursului ca fiind inadmisibil.

Examinând temeiurile recursului declarat de Inspectoratul General al Poliției în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției, se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială, sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul, exercitat conform secțiunii a II-a, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute la art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel.

Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii, sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii, doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor, stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, numărul 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 alin. 1 Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției, împotriva deciziei din 05 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Tatiana Cojocari împotriva Inspectoratului General al Poliției cu privire la contestarea refuzului, obligarea calculării și achitării indemnizației pentru creșterea copilului.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Victor Burduh

Nina Vascan